

paalæg end i Diebliffet paa en saadan Maade, som forekommer mig at være en fuldkommen Misforstaaelse af det hele Forhold. Kjøbstæderne svare af deres Bønder, ligesom Landboerne af deres, Gammelskat, Landkat og Rigningskat, og det med de samme Beløb. Men desuden svare Kjøbstæderne, som bekendt og som noksom er omtalt, en Rigningskat, som er 54,774 Rd., og en Bygningsafgift, som er 280,000 Rd. Det er disse to Afgifter, tilsammen 334,774 Rd., hvorom jeg mener at hele Spørgsmaalet egentlig dreier sig. Det er det, som Kjøbstæderne forlange skal undersøges, om det er med Rette, at de beskattes med dette Beløb mere end Landet, om der i det eienbommelige Forhold, hvori Kjøbstæderne staae, om der i deres Bestaenighed som Kjøbstæder, i de Rettigheder, de have som saadanne, er tilstrækkelig Grund til at forlange, at de skulle svare denne Skat hyderligere end Landet, eller om der ikke er Grund dertil. Det er denne Sag, de ville have undersøgt, og Grunden, hvorfor de ville have den undersøgt, er den, at de Forhold, hvorunder disse Skatter i sin Tid bleve paalagte, ere væsentligt forandrede, og derfor kunne vi ikke forundre os over, at Kjøbstæderne fremsætte et saadant Forlangende. De fordrer ikke, at Skatterne skulle stryges, men blot, at Sagen skal undersøges. Det er et retfærdigt Forlangende og man bør ikke nægte det. — Den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) gav tillige en Fortolkning af Grundlovens § 96, som jeg paa ingen Maade kan billige. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har idag udtalt sig mod denne Fortolkning, og jeg kan i det Væsentlige tiltræde, hvad han i den Henseende sagde. Jeg skal kun tillade mig at tilføie som min hyderligere Opfattelse af denne Paragraph, som jo i meget væsentlige Henseender staaer i nøie Forbindelse med den Lov, som her foreligger — thi det er jo en deelviis Gjennemførelse af denne Paragraph, som tilsigtes ved denne Lov — at det forekommer mig dog at være aldeles klart, at § 96 hjemler Communerne en complet Beskatningsret i deres egne Anliggender. Jeg kan aldeles ikke ansee det for tvivlsomt, men jeg vil indrømme, at der, naar denne Sag i sin hele Fylde engang skal

udvikles, vistnok kan være billig og tilstrækkelig Grund til nøie at fjeslne mellem de Anliggender, som ere virkelig communale Anliggender, og de Anliggender, som Staten har overdraget Communerne at varetage, men som egentlig ere Statsanliggender. I disse sidste maa naturligviis det Tilfyn, som Paragraphen omhandler, være stærkere, fyldigere og mere omfangsrigt end i de Tilfælde, hvor der er Tale om rene communale Anliggender, og navnlig forekommer det mig, at i disse sidste vil ene og alene Omhuen for, at Communerne ikke uforholdsmæssigt stærkt trække paa Fremtiden, men selv overtage Nutidens Byrder, være det, som Tilfynet har at varetage.

Naar der har været talt om, at der ikke er nogen Trang tilstede til den Lov, som her foreligger, saa kan jeg rigtignok ikke troe, at man har Ret til at benægte, at der er en saadan Trang. Naturligviis indgive Landboerne ikke Andragender om, at en saadan Lov maa komme tilstede, og dertil fortænker jeg dem ikke; thi man vilde da nok snart komme og sige: Det er, fordi I ville dominere Kjøbstæderne. Man kan heller ikke vente, at Kjøbstæderne skulle andrage derpaa; thi de ere jo, som vi alle vide, bange for, at de skulle faae en for lille Repræsentation, et Spørgsmaal, som jeg synes, at man let maa kunne afgjøre; thi om de end faae nogle flere Repræsentanter, end Lovudkastet her hjemler dem, kan vist Ingen troe, at det vilde volde nogen Skade, ialtfald kan Amtsraadet ganske sikkert virke lige godt for det. Men at der virkelig er Trang tilstede, ville vistnok baade Kjøbstædernes Communalbestyrelser og de forskjellige Amtsraad ofte have mærket. Hvortil der ialtfald er stor Trang tilstede, er disse meget omfattende og særdeles vel ordnede Bestemmelser, som indeholdes i §§ 6, 7 og 8. Hvad vistnok heller Ingen vil nægte, at der er stor Trang tilstede til, er Bestemmelserne om Communerne Regnskabsvæsen, Bestemmelserne om en ordnet og god Revision af deres Regnskaber. Jeg vil tilstaae, at efter min Mening er der tillige hos Communerne en Trang tilstede, som rigtignok ikke afhjælpes ved denne Lov. Jeg tænker herved paa en Bestemmelse om de forskjellige Skatters Forsaldstider, en Bestemmelse om, hvorlænge efter Forsaldstid der kan gjøres